

ชื่อเรื่องการวิจัย	ผลของการใช้สมาธิบำบัดที่มีต่อความตั้งใจจดจ่อ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ชื่อผู้ศึกษา	นางสาวธัญญา แซ่ตัน
สถานศึกษา	ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ปีการศึกษา	2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้สมาธิบำบัดที่มีต่อความตั้งใจจดจ่อของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา อายุ 8 ปี ที่มีความตั้งใจจดจ่ออยู่ในระดับต่ำ ไม่มีปัญหาด้านสุขภาพ กำลังศึกษาอยู่ที่ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา หน่วยบริการวังน้อย ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และได้รับอนุญาตจากผู้ปกครองให้เข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้ จำนวน 1 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบบันทึกความตั้งใจจดจ่อและแผนการสอนใช้สมาธิบำบัด ที่ผู้วิจัยเป็นผู้บันทึกและเก็บข้อมูลเป็นเวลา 6 สัปดาห์ โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 4 ระยะ ใช้การวิจัยในรูปแบบ Single Subject Design ประเภทการทดลองแบบสลับกลับ (Reversal design หรือ A-B-A-B Design) วิเคราะห์ข้อมูลจากจำนวนนาฬิกาของการตั้งใจจดจ่อในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย 1 ชิ้น โดยกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จ 10 นาที จากนั้นนำข้อมูลมาแสดงด้วยตารางและกราฟ ผลการวิจัยพบว่าความตั้งใจจดจ่อของเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา หลังการใช้สมาธิบำบัดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยในระลอกที่ 2 (B_1) และระลอกที่ 4 (B_2) ที่มีการนำสมาธิบำบัดมาใช้ พบว่า มีจำนวนนาฬิกาของการตั้งใจจดจ่อเพิ่มมากขึ้นไปในทิศทางเดียวกัน และเมื่อหยุดการใช้สมาธิบำบัดในระลอกที่ไม่มีการจัดตัวกระทำใด (A_2) พบว่ากลุ่มเป้าหมายมีจำนวนนาฬิกาของการตั้งใจจดจ่อเพิ่มมากขึ้นกว่าในระลอกเส้นฐานที่ 1 (A_1) ซึ่งเป็นระยะที่ยังไม่ได้นำกิจกรรมสมาธิบำบัดมาใช้ จึงทำให้เห็นว่าหลังจากที่กลุ่มเป้าหมายได้ใช้กิจกรรมสมาธิบำบัดส่งผลให้ความตั้งใจจดจ่อของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

คำสำคัญ: สมาธิบำบัด ตั้งใจจดจ่อ ความบกพร่องทางด้านสติปัญญา